

N:o 12.

Af Herr B. Hessle: Derom att afgifter, som utgå i och för något härads eller tingslags samfällda ändamål, måtte debiteras af häradsskrifvarne och i sammanhang med kronouppbörden af kronofogdarne uppbäras och redovisas.

Såsom en brist i kommunallagstiftningen har med skäl blifvit anmärkt, att ej häradet, så väl som socknen och länet, har någon kommunalrepresentation, hvadan för kommunen häradet ej finnes för rådsläpning emellan delegarne och åstadkommande af beslut rörande dess gemensamma kommunala angelägenheter någon annan än den gamla utslitna och i afseende på röstpluralitetens bestämmande ganska bristfälliga formen, nemligen sammanträde och förhör vid underrätten på landet. Häraf följer ock att dels hvarje beslut måste pröfvas och fastställas af Konungens Befallningshafvande, dels alla besluten ej samlas på ett ställe, dels ett och annat faller i glömska, hvaraf händer att nya åtgärder af främmande, med orten obekant domare, kronobetjening och Konungens Befallningshafvande vidtagas, som ej stå i sammanhang med stadgade, häfdvunna, sedvanor, dels ock någon allmän och fortgående kontroll på upp- börden af häradets enskilda medel ej finnes.

Den sistnämnda bristen har ock på flera ställen, der det funnits mindre ordentlig kronobetjening, som i sine enskilde affärer inblandat de för vissa föremål inom häradet indrifna medel, väckt ett ganska stort missnöje och ej sällan tillskyndat både enskilde och menigheter förlust.

Uppmanad att söka afhjelpa denna olägenhet, får fördenskull jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen, i stöd af sin rättighet att all beskattning utöfva, behagade besluta, att alla afgifter, som hädanefter skola utgå i och för något härads eller tingslags samfällda ändamål, såsom för vintervägars underhåll, brefbäring, tings- och fängelsebyggnad, aflöning till fångvaktare, häradstjenare m. m. dylikt, böra, på grund af derom gifna beslut, af häradsskrifvare fördelas och i allmänna debetsedlarne vederbörande på-

föras, samt derefter af kronofogde uppbäras och i sammanhang med kronouppbördens redovisning så, att, der de influtne medlen ej blifvit emot räkenskaperna bilagde qvittenser till behörige personer och ändamål utbetalte, de skola för lyftning i ränteriet insättas, hvaröfver Konungens Befallningshafvande tillkommer att omedelbar kontroll hålla.

I detta afseende böra också alla beslut, af äldre eller yngre data, som äro gällande, sammanföras och förtecknas, samt förteckningen alltid finnas tillgänglig på häradskrifvarekontoret, deröfver Konungens Befallningshafvande eger hafva inseende.

Att det af mig nu föreslagna förordnandet kan ske utan afbidan på antingen ändring eller tillägg i kommunalförfattningarne eller det betänkande, som den af Kongl. Maj:t i nåder tillförordnade komité till utarbetande af förslag till förändrade stadgande angående exsekutionsväsendet kommer att afgifva, torde ej behöfva ådagaläggas. Dröjsmål med nu ifrågasatta förbättring, som ej står i sammanhang med nämnda föremål för lagstiftning, medför ej obetydlig fara.

Om remiss häraf till vederbörligt Utskott får jag anhålla.

Stockholm i Januari 1869.

B. W. Hessle.

N:o 13.

Af Herr B. Hessle: Med förslag till ett tillägg i 11 § af Kongl. Förordningen den 11 Juli 1862, i afseende på uppbörden af presterskapets löneinkomster.

Ehuru genom reglering af presterskapets inkomster, enligt Kongl. Förordningen den 11 Juli 1862, samma inkomster blifvit i allmänhet förhöjda, har dock presterskapet befriats från uppbörden deraf,